

„DZIŚ TEJ MOCY BARDZIEJ WAM POTRZEBA...”

Program adoracji Najświętszego Sakramentu dla młodzieży

Pieśń „Nie bój się, nie lękaj się”

1. Młodym ludziom we współczesnym świecie ze szczególnym trudem przychodzi uwolnienie się od zewnętrznego zamętu... Z trudem przychodzi im rozpoznanie swojego powołania, swojej godności..Wszyscy jesteśmy pod wpływem jakiegoś niepokoju, mamy wiele pytań i wątpliwości. Odpowiedzi na nie szukamy często w czasopiśmie, telewizji, filmach, muzyce. I znajdujemy odpowiedzi: poprawne i błędne...Czasem spotykamy ludzi, których spontanicznie darzymy sympatią, którym wiele zawieramy, aby się potem często rozczarować.. Zrezygnowani i pełni wątpliwości stajemy przed Bogiem z pytaniem: Panie, kim jestem?

2. Jestem człowiekiem, który na Twoje słowo i z Twojej woli przyszedł na świat...

Jestem przez Ciebie kochany i akceptowany.

Przez chrzest jestem Twoim dzieckiem... Zbliżyłeś się do mnie.

Dałeś mi swe zaufanie zanim Cię poznałem.

Dałeś mi rozum, uczucie, fantazję....

Rodziców, którzy mnie kochają, przyjaciół, ludzi, do których czuję sympatię

I ludzi, których nie lubię...- żyją oni, zgodnie z Twoim życzeniem, wokół mnie.

Dałeś mi wolę i odwagę, aby zmieniać świat dla dobra wszystkich ludzi.

I dałeś mi wolność...

Naprawdę w wolności mogę żyć tylko przed Tobą:

Nie jestem Twoim niewolnikiem, lecz Twym dzieckiem.

Nie istnieję przypadkowo, lecz jestem chciany.

Mogę swobodnie decydować się na Ciebie lub przeciwko Tobie.

Na ludzi... lub na życie egoistyczne, lub też z TOBĄ DLA ludzi...

3. Bóg przez słowa Pisma Świętego, a szczególnie przez swojego Syna, który stał się Człowiekiem, objawił nam prawdę o wielkiej godności człowieka i powołaniu każdego z nas do świętości... Pisał o tym Ojciec św. Jan Paweł II w encyklice „Redemptor hominis”:

„W Chrystusie i przez Chrystusa człowiek zdobył pełną świadomość swojej godności, swojego wyniesienia, wyjątkowej wartości swojego człowieczeństwa, sensu swojego bytowania...

Tajemnica człowieka wyjaśnia się dopiero w tajemnicy Słowa Wcielonego”

Pieśń „Ty wyzwoliłeś nas, Panie”

4. „Czymże jest człowiek, że o nim pamiętasz (...)

Uczyniłeś go niewiele mniejszym od istot niebieskich,

Chwałą i czią go uwieńczyłeś.

Obdarzyłeś go władzą na dziełami rąk Twoich,

Złożyłeś wszystko pod jego stopy...” (Ps 8, 5-7)

5. Wielkość i godność człowieka, jaką obdarzył go Bóg, to wielki dar, ale i zadanie. Może człowiek ten dar wspaniale wykorzystać, realizując powołanie i zadania postawione mu przez Boga. Ale jako osoba jest człowiek bytem samoświadomym, autonomicznym i wolnym, i dlatego może też Bogu odpowiedzieć: NIE. Może, ale wtedy zatraci swą godność i zdegraduje swoje człowieczeństwo.

6. By człowiek nie przegrał rzeczy najcenniejszej – swojego człowieczeństwa, swojego sumienia, swojej godności – musi mieć ogromną wewnętrzną moc prawdy i miłości.

„Ta moc – mówił do młodzieży na Westerplatte Ojciec św. – jest potrzebna, by żyć na co dzień odważnie, także w sytuacji obiektywnie trudnej, aby dochować wierności sumieniu w studiach, w pracy zawodowej, by nie ulec tak modnemu dziś konformizmowi, by nie milczeć, gdy drugiemu dzieje się krzywda, aby mieć odwagę wyrażenia słusznego sprzeciwu i podjęcia obrony (...), by żyć autentycznym życiem wiary.”

Jakiego Ty dokonasz wyboru? Jakiego wyboru dokonujesz już dziś?

Pieśń „Zostań tu i ze mną się módl”

7. XXI wiek – czas postępu, a jednocześnie degradacji duchowej człowieka. Nieustanny postęp, rozwój nauki, cuda techniki, zbrojenia, bratobójcze wojny, afery gospodarcze i polityczne, nędza, skażenie atmosfery... Dokąd biegnie życie? Kim jest człowiek XXI wieku? Jak jest jego godność? Popatrzmy na naszą Ojczyznę, nasze miasta, nasze rodziny....popatrzmy na nas samych:

- to wśród nas leją się strugi alkoholu, który upadła człowieka niszcząc jego godność,
- to wśród nas tyle zazdrości, tyle rozwiązłości i deptania ludzkiej godności,
- to wśród nas tak wiele przekleństw i złośliwości: w rodzinach, w szkole, na ulicy, w towarzystwie,
- to wśród nas tyle niesumienności i lekceważącego podejścia do pracy, która zamiast uszlachetniać i rozwijać człowieka, umniejsza go.

8. Ojciec św. wzywał: „Doświadczenia historyczne mówią o tym, jak wiele kosztowała cały naród okresowa demoralizacja. Dzisiaj, kiedy zmagamy się o przyszły kształt naszego życia społecznego, pamiętajcie, że ten kształt zależy od tego, jaki będzie człowiek.” „Młodzieży! Wy jesteście przyszłością świata, jesteście nadzieją Kościoła, jesteście moją nadzieją...”

9. „Każdy z was, moi młodzi przyjaciele, znajduje w życiu jakieś swoje Westerplatte. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można „zdezertować”. Wreszcie – jakiś porządek prawd i wartości, które trzeba „utrzymać” i „obronić” (...), w sobie i wokół siebie. Tak – obronić – dla siebie i dla innych”

10. Wzorem, który uczy nas poszanowania godności osoby ludzkiej i wskazuje właściwą hierarchię wartości w dzisiejszych trudnych czasach jest niewątpliwie Jan Paweł II. To w jego intencji kierujemy dziś ku Bogu naszą wspólną modlitwę. Prośmy, by Chrystus, któremu poświęcił całe swoje życie, nagroził go nie tylko wieczną szczęśliwością, ale by trud jego ziemskiego pielgrzymowania przyniósł światu pojednanie, poszanowanie godności każdego człowieka, odwagę życia na co dzień wiarą i głęboką nadzieją...

Pieśń „ Ciągły niepokój na świecie”

11. O Panie, uczyn z nas narzędzia twojego pokoju.

Abyśmy siali miłość - tam, gdzie panuje nienawiść,

Wybaczenie – tam, gdzie panuje krzywda,

Jedność – tam, gdzie panuje zwątpienie,

Nadzieję – tam, gdzie panuje rozpacz,

Światło – tam, gdzie panuje mrok,

Radość – tam, gdzie panuje smutek....

Spraw, abyśmy mogli nie tyle szukać pociechy, co pociechę dawać,

Nie tyle szukać zrozumienia, co rozumieć,
Nie tyle szukać miłości, co kochać.
Albowiem dając – otrzymujemy,
Wybacząc – zyskujemy przebaczenie,
A umierając – rodzimy się do wiecznego życia, przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana.

12. Podczas pierwszej pielgrzymki do Ojczyzny Ojciec św. powiedział do młodzieży: „Jesteście przyszłością świata, narodu, Kościoła. Od was zależy jutrzejszy dzień... Wy macie przenieść ku przyszłości to całe, olbrzymie doświadczenie dziejów, któremu na imię Polska. Jest to doświadczenie trudne. Tego trudu się nie lękajcie! Z tego trudnego doświadczenia (...) można wydobyć lepszą przyszłość, ale tylko pod warunkiem uczciwości, trzeźwości, wiary, wolności ducha i siły przekonań.

Bądźcie konsekwentni w swojej wierze! Bądźcie wierni Matce Pięknej Miłości... Niech Chrystus będzie dla was Drogą, Prawdą i Życiem!”

13. „Przynoszę przesłanie nadziei płynące z Dobrej Nowiny, że Bóg - bogaty w miłosierdzie – w Chrystusie objawia każdego dnia swoją miłość. To On, Zmartwychwstały Chrystus, mówi dziś do każdego z was: „Przestań się lękać! Jam jest Pierwszy i Ostatni, i Żyjący. Byłem umarły, a oto jestem żyjący na wieki” (...) Oto przesłanie Bożego miłosierdzia, które przynoszę mojej Ojczyźnie i moim rodakom: „Przestań się lękać! Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie.”

14. Módlmy się, by smutne wydarzenia ostatnich dni zmobilizowały nas wszystkich do modlitewnej wdzięczności Bogu za dar Jana Pawła II. Niech nie będzie to dla nas tylko wzruszającym wydarzeniem, lecz zaproszeniem do pójścia drogą, którą Ojciec św. tak wytrwale nam wskazywał.
Niech nasza postawa – zakorzeniona w wierze, nadziei i miłości – zaowocuje uczynkami autentycznie chrześcijańskiego życia!

Pieśń „Barka”